भस्मैव प्रथममुद्वपत्येतद्वाऽएनमेतेनान्नेन प्रीणात्येतया समिधा यच्च रात्र्योपसमादधाति तस्यान्नस्य जग्धस्यैष पाप्मा सीदति भस्म तेनैनमेतद्यावर्तयति तस्मिन्नपहतपाप्मन्वाचं विसृजते वाचं विसृज्य समिधमादधात्यङ्गऽएवैनमेतदन्नेन प्रीणात्यहरहरप्रयावं भरन्त इति तस्योक्तो बन्धुरङ्गऽएवैतामरिष्टिꣳ स्वस्तिमाशास्ते तद्यत्किं चातोऽङ्गोपसमादधात्याहुतिकृतꣳ हैवास्मै तदुपसमादधाति ॥२॥ अहोरात्रे वाऽअभिवर्तमाने संवत्सरमाप्नुतः संवत्सर इदꣳ सर्वमाङ्गयैवैतामरिष्टिꣳ स्वस्तिमाशास्ते ॥३॥ अथ यदास्मै व्रतं प्रयच्छन्ति । अथ व्रते न्यञ्च्य समिधमादधाति न व्रते न्यञ्च्यादित्यु हैकऽआहुराहुतिं तज्जुहुयादनवक्लृप्तं वै तद्यद्दीक्षित आहुतिं जुहुयादिति ॥४॥ स वै न्यञ्च्यादेव । दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयꣳ स यन्न न्यञ्च्यान्न हैतं दैवमात्मानं प्रीणीयादथ यन्न्यनक्ति तथो हैतं दैवमात्मानं प्रीणाति सा यत्समित्तेन नाहुतिर्यदु व्रते न्यक्ता तेनान्नमन्नꣳ हि व्रतꣳ ॥५॥ स वै समिधमाधायाथ व्रतयति । दैवो वाऽअस्यैष आत्मा मानुषोऽयं देवा उ वाऽअग्रेऽथ मनुष्यास्तस्मात्समिधमाधायाथ व्रतयति ॥६॥ अन्नपतेऽन्नस्य नो देहीति । अशनपतेऽशनस्य नो देहीत्येतदनमीवस्य शुष्मिण इत्यनशनायस्य शुष्मिण इत्येतत्प्र-प्र दातारं तारिष इति यजमानो वै दाता प्र यजमानं तारिष इत्येतद्रुर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदऽइत्याशिषमाशास्ते यदु भिन्नायै प्रायश्चित्तिमाहोत्तरस्मिंस्तदन्वाख्यानऽइति ॥७॥ यद्येषोखा भिद्येत । याभिन्ना नवा स्यात्पुरुबिल्ली स्यात्तस्यामेनं पर्यावपेदार्छति वाऽएषोखा या भिद्यतेऽनार्तोऽइयं देवतानार्तायामिममनार्तं बिभराणीति तत्रोखायै कपालं पुरस्तात्प्रास्यति तथो हैष एतस्यै स्वायै योनिर्न च्यवते ॥८॥ अथ मृदमाहृत्य । उखां चोपशयां च पिष्ट्वा सꣳसृज्योखां करोत्येतयैवावृतानुपहरन्यजुस्तूष्णीमेव पक्वा पर्यावपति कर्मणिरेव तत्र प्रायश्चित्तिः पुनस्तत्कपालमुखायामुपसमस्योखां चोपशयां च पिष्ट्वा सꣳ-